

Hjemreisen fra sæteren

Av Lars Strømshoved

Jeg skal nu til at fortælle om hjemreisen fra sæteren. Jeg kan fortælle, at kjørerne var begyndt at længte hjem, og de hadde været paa vei flere gange og en gang var de like til Sanviken et par kilometer fra sæteren. Jeg og tjenestegutten skulde efter dem. Vi tok baaten, men da det var motvind, rodde vi iland og tok benene fat det forreste vi vandt. Da vi kom indpaa kjørene, sprang vi op i skogen for at komme forbi dem. Vi fik dem tilbake, og da vi kom til baaten, skulde tjenestegutten Hans ta den, og jeg skulde ta kjørene. Da jeg kom litt

længer nord, møtte jeg gjeterne, som ogsaa var paa hjemvei. Men jeg slap at ha noget stræv med dem, da de var vant til at følge kjørene. Endelig kom dagen, da vi skulde flytte. Det var fredag den fireogtyvende september. Vi stod tidlig op, da vi skulde pakke ind noget av hverdt. Vi blev færdige klokken elleve. Far, bedstemor og mine yngre søskende rodde over sjøen med baat, mens jeg og min ene søster for paa land med buskapen. Først gikk sauene, saa kom svarten, som jeg kjørte, og saa kom min søster med gjeterne og kjørne. Vi reiste forbi Sandviken, hvor det er nogle høster. Da vi hadde reist en time, kom vi til Nøsterdalen, hvor det er mange sætre. Far var kommet for en stund siden, saa han hadde læsset paa den hesten, som min broder hadde møtt op med hjemmefra. Vi slap kjørene ind paa en sætervang, mens vi hvilte litt og lasset paa hestene. Vi reiste fra Nøsterdalen, da klokken var to. Den første gaarden vi kom til hette Sivildalen. Da vi kom litt længer ned, kom vi til de tættre liggende gaarde. Vi reiste nu en sving nordover en fjerdingsvei, og vi var nu endelig hjemme. Mor og bedstefar holdt paa at ta op poteter, men da de fik øie på os, satte mor grævet fra sig og gik saa ind og satte maten paa bordet, for nu var vi ordentlig skrubsulten, men vi fik ikke stor ro ved bordet, ti gjeterne vilde bare bort i halmhespene. Saa kom tiden da vi skulde ha ind creaturene. Og herefter var vi fri. Og da vi skulde lægge os, var det med et veltilfreds suk, jeg sovnet.

